

Број: [REDACTED]

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Оливере Новаковић и Милице Кадовић, чланова већа, решавајући по жалби [REDACTED], изјављеној против решења в.ф.председника [REDACTED] [REDACTED] године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136 Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/23), у поступку накнаде трошкова превоза, на седници одржаној дана 15.07.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба [REDACTED], изјављена против решења в.ф.председника [REDACTED] [REDACTED] године, као неоснована.

Образложење

Решењем в.ф.председника [REDACTED] [REDACTED] године, [REDACTED], уписничару у [REDACTED], одбијен је захтев за накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини цене месечне карте на релацији [REDACTED].

Против наведеног решења, [REDACTED] је благовремено изјавила жалбу из свих законом предвиђених разлога, наводећи да се дана 05.априла 2024. године званично преселила у [REDACTED] услед старања и бриге око тетке која нема своје директно потомство са којом је закључила уговор о доживотном издржавању, при чему је и предмет уговора непокретна имовина на чијој је адреси и пријављена, што је потврђено из прочитане личне карте достављене уз захтев, истичући да се не ради о пресељењу привременог карактера. Захтев за накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада на релацији [REDACTED] поднела је 11.априла 2024. године, за период од 05.априла 2024. године, па надаље. Сматра да је образложење побијаног решења дато паушално, да није поткрепљено нити једним доказом и да законодавац нигде у позитивним прописима не прави разлику између пребивалишта привременог или трајног карактера, а да је чињеница да она сваки дан путује на релацији [REDACTED], при чему има додатне трошкове и накнаде за долазак и одлазак са рада, преко оних који јој се исплаћују на име њеног претходног пребивалишта у [REDACTED] и да сада накнада за превоз коју добија, није довољна да намири цену месечне карте на наведеној релацији. Са наведених разлога, предложила је да Жалбена комисија судова усвоји жалбу, укине ожалбено решење и предмет врати [REDACTED] на поновно одлучивање или да ожалбено решење преиначи тако што ће усвојити њен захтев за накнаду путних трошкова.

Првостепени орган је доставио комплетне списе са одговором на жалбу, у коме је оспорио наводе жалбе остајући у свему при својој одлуци и датим разлозима у образложењу решења, са предлогом да Жалбена комисија судова жалбу одбије као неосновану.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Број: [REDACTED]

Према стању списка и образложењу ожалбеног решења, жалиља је поднела захтев за доношење нове одлуке о накнади трошкова превоза ради доласка и одласка са рада у висини цене месечне карте за релацију [REDACTED], обзиром да је променила пребивалиште због породичних разлога у [REDACTED], и уз захтев је приложила фотокопију личне карте. Решењем [REDACTED] године, утврђено је право жалиљи на накнаду трошкова превоза ради одласка на рад и повратка са рада у висини цене месечне карте на релацији [REDACTED], почев од 01. јуна 2018. године чиме је измењено раније решење којим је право на накнаду трошкова превоза ради одласка на рад и повратка са рада остваривано у висини цене месечне карте за I зону градског саобраћаја Града [REDACTED]. Решењем [REDACTED] године, измењено је решење [REDACTED] године и утврђено право жалиљи на накнаду трошкова превоза ради одласка на рад и повратка са рада у висини цене коштања месечне карте за I зону Града [REDACTED]. Решењем [REDACTED] године, жалиљи је одбијен захтев за накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини месечне карте на релацији [REDACTED], због промене пребивалишта. Одлучујући о захтеву од 11.04.2024. године са приложеном документацијом, в.ф.председника суда је с позивом на одредбу члана 118 Закона о раду, одлучио као у диспозитиву решења.

Одредбом члана 4 Закона о државним службеницима, прописано је да се на права и дужности државних службеника која нису уређена овим или посебним законом или другим прописом примењују општи прописи о раду и Посебан колективни уговор за државне органе.

Према члану 118 став 3 Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/2005...95/2018-аутентично тумачење), промена места становања запосленог након закључења уговора о раду, не може да утиче на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да накнади запосленом у тренутку закључења уговора о раду, без сагласности послодавца.

Полазећи од цитираних одредби, као и чињенице да је жалиља променила место становања након закључења Уговора о раду, Жалбена комисија судова налази да је правилно првостепени орган одбио захтев жалиље за исплату путних трошкова у висини цене месечне карте на релацији [REDACTED], због промене пребивалишта.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалбе, али налази да су исти неосновани и да као такви нису од утицаја на другачије решење ове управне ствари, јер жалиља наводима жалбе не доводи у сумњу законитост ожалбеног решења.

Наводи жалбе да се званично преселила у [REDACTED] услед старања и бриге око тетке која нема своје директно потомство са којом је закључила уговор о доживотном издржавању, при чему је и предмет уговора непокретна имовина на чијој је адреси и пријављена, што је потврђено из очитане личне карте достављене уз захтев, истичући да се не ради о пресељењу привременог карактера, су без утицаја на другачију одлуку, будући да је у закону децидно наведено да промена места становања запосленог након закључења

Број: [REDACTED]

уговора о раду, не може да утиче на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да накнади запосленом у тренутку закључења уговора о раду, без сагласности послодавца.

На основу изнетог, Жалбена комисија судова налази да ожалбеним решењем није повређен закон на штету жалиље, па је применом члана 170 став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Дн-а:

- [REDACTED] у- 2 примерка решења, од којих један примерак уручити жалиљи
- Архиви

